

REȚETĂ PENTRU UN COPIL FERICIT

Nicoleta Crăciun
Școala Gimnazială „Pia Brătianu”, București

Se ia una bucată ștrengar, de preferat cât mai fraged, care se izolează într-un bol căptușit bine cu alți ștrengari identici. Se adaugă zumzet de veselie, un strop din sudoarea mamei, o cutie mare de ciocolată cu lapte și alune, o tonă de vacanță și..... obligatoriu... o tabletă.

Vă întrebați oare la ce folosește stropul de sudoare. Sincer, la nimic, însă fără el, ce s-ar alege de fericirea copilului? Cine i-ar mai oferi răsfățatului de azi starea de bine, cine s-ar supune cu totul dorințelor sale egoiste?

Mă întreb însă retoric dacă copilul acesta fericit va ști să răspundă stropului de sudoare cu o lacrimă de recunoștință, dacă va deveni el un tânăr, un adult ce își menține, dacă nu îmbunătățește starea de fericire.

Întorcându-mă pe aripile gândului firește, în propria-mi copilărie, realizez că am fost un copil fericit, deși în rețetarul creat și respectat de părinții mei, în locul cutiei cu ciocolată trona aproape zilnic tava cu prăjituri proaspete, de casă, a mamei, tona de vacanță era umplută de culegeri groase de matematică și gramatică, iar tableta... Ei bine, tableta, nici că aș fi renunțat la jocurile cu elastic, coardă sau minge alături de mulțimea de copii din bloc.

Zumzetul vesel se auzea și atunci, întotdeauna după terminarea lecțiilor, în timp ce stropul de sudoare se depunea zilnic, minut de minut.

Vechea rețetă a mamei avea ceva în plus: timp, timp petrecut alături de mama pe când îmi atribuia responsabilități în casă sau îmi împletea cozile, clipe cu tata care mă ajuta să rezolv probleme de matematică sau fizică și îmi desena pe caietul de biologie. Acel timp ce valorează cât milioane de tablete ori alte jucării scumpe... acel timp de care îmi aduc aminte cu drag și pe care nu l-aș înlocui cu nimic.

Mulțumesc părinților mei care au știut să creeze și să respecte acea REȚETĂ ce a făcut nu unul, ci doi copii fericiți.

Mulțumesc mamei pentru fiecare pagină ruptă, pentru fiecare privire muștrătoare, pentru toate lacrimile ce i-au brăzdat obrajii, în numele meu și al fratelui meu.

Doamne, ajută-mă să fii învățat rețeta părinților mei!